

Det tredje punkt, jeg vil nævne, er finanskrise.

Jeg vil gerne se den politiker, der over for mig kan garantere, at der aldrig nogen sinde de næste 30-40 år kommer en finanskrise i verden, som ikke vil ramme Danmark. Det er muligt, at man kan stå heroppe og sige det, men det er ret usandsynligt, at der er ret mange, der tror på det. Vi får jo finanskriser i verden igen. Jeg taler ikke om de to, vi kom igennem i 1998 og i 1993 og lidt undervejs. Næh, jeg taler om den, vi havde i 1974 og i 1978-79, hvor arbejdsløsheden mangedobledes i Danmark og i hele Europa.

Og jeg taler igen og igen om, at årsagen til, at vi har 15-18 millioner arbejdsløse i Europa, lidt afhængig af, hvem vi tager med, og hvordan vi måler det, er ikke EU's skyld. Det var, at vi manglede EU, da der virkelig var behov for det.

Og derfor er det, jeg siger også til min gode ven hr. Klaus Hækkerup: Ja, vi skal tænke langt, men netop derfor, fordi vi skal tænke langt, viser man altså sit land den bedste interesse ved at sørge for at placere sit land i et fællesskab, der giver det større indflydelse indenfor end udenfor, i et fællesskab, der samtidig giver større beskyttelse indenfor end udenfor.

Vi har jo set en Bill Gates, der i løbet af nanosekunder, eller så lad os bare sige sekunder da, enten kan vinde eller tabe milliardvis af dollars. Vi har set det samme i Europa, ja, vi har endda set det samme i lidt mindre målestok på de danske børser.

Altså jeg må sige til hr. Frank Dahlgaard, at man kan have sine økonomiske teorier og lærebøger, al respekt for det, men vi kommer ikke uden om, at vi er i en verden i dag, om vi kan lide det eller ej, hvor vældige rå økonomiske kræfter er fuldstændig ligeglade med de bedste intentioner, der er her i Folketinget. De har ét eneste mål, det er at tjene så mange penge på så kort tid som overhovedet muligt.

Og det kan gå ud over nationer, det kan gå ud over lande, det kan gå ud over folk, og det ønsker jeg altså ikke at medvirke til, især naturligvis ikke, hvis vi har chancen for at placere Danmark sammen med vore partnere i et fællesskab, der gør, at euroens kurs vist da kan bevæge sig i forhold til dollaren, men hvor euroen aldrig kan bringes ud af kontrol for de medlemslande, der omfatter 3-400 millioner til sidst.

Må jeg slutte med at sige for min part, at Det Økonomiske Råds rapport glæder jeg mig til at få lejlighed til at diskutere i detaljer. Nu har vi

set en pressemeddelelse i dag. Jeg ved, at der traditionelt i rapportens behandling om en uges tid vel er et møde i Det Økonomiske Råd, og dér vil jeg spændt følge debatten ligesom alle andre. Jeg hører allerede synspunkter nu på det.

Jeg vil bare sige én ting om det. Med mit kendskab til Det Økonomiske Råds model synes jeg, man skal interessere sig meget for den, inden man tager de økonomiske vismænds rapport alt for meget til indtægt for sit standpunkt, idet den faktisk også indebærer en lønudvikling, som jeg ikke tror den danske befolkning vil være tjent med, såfremt den vælger at stå udenfor.

Jeg skal komme tilbage til det, og det vil heller ikke være passende at diskutere det nu, for vi har ikke hele materialet, men om 1 uge har vi, og lad os så tage diskussionen om Det Økonomiske Råds rapport, så vi kan diskutere det ligeligt og direkte og ordentligt. Og lad os så give hinanden håndslag på, at indtil da tager vi ikke Det Økonomiske Råd, vismændene, til indtægt for det ene eller det andet standpunkt. Det ville jeg synes var lykkeligt, for så kan jeg passe mit job i Polen, og det er jo også vigtigt.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er ked af udenrigsministerens svar med hensyn til grundlovsproblemet. Regeringen tog jo fejl med hensyn til Tvindloven, og jeg er bange for, at det også kan være tilfældet her, at regeringen tager fejl. Jeg vil arbejde videre med det i udvalget.

Det vil jeg også med hensyn til økonomiministerens redegørelse om nationalbankloven. Jeg er ikke enig i økonomiministerens betragtninger. Jeg mener, at der sker en reduktion, en nedskæring af indflydelsen fra Folketingets side i forbindelse med den lov, og det vil jeg også bede om en redegørelse for i udvalget. Jeg takker for tilsagnet om, at vi får svar på vores spørgsmål.

Så vil jeg bare sige til statsministeren, at jeg synes, det er et lidet velvalgt billede, det med tillidsrepræsentanten, for hvis man har en tillidsrepræsentant, er det jo én, man vælger, og som man kan stille til ansvar på en generalforsamling. Men er nationalbankdirektøren én gang indsat, kan Folketinget, vælgerne og regeringen ikke øve nogen som helst indflydelse på det. Hun kan sidde, hvis hun kommer ind i den centralbank, og skalte og valte med Danmarks